

חוק לתיקון פקודת מס הכנסה, תשט"ו — 1955 *

- הגדרות 1. בחוק זה תהא לכל מונח המשמעות שיש לו בפקודת מס הכנסה, 1947¹ (להלן — הפקודה), אם אין כוונה אחרת משתמעת.
- שנת מס במקום
שנת שומה 2. במקום הביטויים „שנת שומה“ או „השנה הקודמת לשנת השומה“ או „שנה קודמת בסמוך לשנת שומה“, בכל מקום שהם מצויים בפקודה, יבוא „שנת מס“.
- תיקון סעיף 2 3. בסעיף 2 לפקודה —
- (1) בהגדרה של „פקיד שומה“, בסופה, יווספו המלים :
- „לרבות עוזר פקיד שומה שהנציב הרשהו בכתב, לשמש בסמכויות מסוֹי יימות של פקיד שומה לפי פקודה זו או למלא תפקיד מסויים מתפקידיו ; מינויו של כל פקיד שומה ושל כל עוזר פקיד שומה שהורשה כאמור יפורסם ברשומות“.
- (2) במקום ההגדרה של „שנת שומה“ תבוא הגדרה זו :
- „ „שנת מס“ — תקופת שנים עשר חודש המתחילה ביום 1 באפריל 1954 וכל תקופת שנים עשר חודש שלאחריה“.
- תיקון סעיף 5 4. בסעיף 5 (1) לפקודה, במקום המלים „לשנת השומה המתחילה ב־1 באפריל 1941 ולכל שנת שומה שלאחריה“ יבואו המלים „לכל שנת מס“.
- תיקון סעיף 6 5. בסעיף 6 לפקודה יימחקו המלים „אף על פי שמקור ההכנסה יהיה נפסק לפני שנת השומה או בהמשכה“.
- תיקון סעיף 7 6. בסעיף 7 לפקודה, במקום המלים „להבדיל מן היום הקודם בסמוך, לשנת שומה כל שהיא“ יבואו המלים „להבדיל מן היום האחרון לכל שנת מס“.
- הוספת סעיף 8 7. לאחר סעיף 8 לפקודה יוסף סעיף זה :
- „פטורים שונים 8ב. (1) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע בתקנות הוראות בדבר פטור או הנחה ממס על כל הכנסה שהושגה, בדרך שנקבע בתקנות, בשטח התישבות חדשה או בשטח פיתוח שהוגדרו באותן תקנות.
- (2) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי להורות בתקנות, כי כל יחיד תושב ישראל אשר נוסף להכנסתו החייבת במס לפי סעיף 5 (1) (ב) היתה לו הכנסה אחרת, בסכום שאינו עולה על הסכום שנקבע בתקנות, יהיה פטור ממס, כולו או מקצתו, על ההכנסה האחרת.
- (3) הכנסה שנתקבלה מדיוידנדה על מניות שהוצעו לציבור בדרך שאושרה על ידי שר האוצר, רשאי השר לפטור מאותו חלק מס הכנסה המשתלם על אותה דיוידנדה בנוסף על המס ששילמה עליה החברה המחלקת אותה.“

* נתקבל בכנסת ביום ט' בניסן תשט"ו (1 באפריל 1955) ; הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בהצעות חוק 232, תשט"ו, עמ' 104.
¹ ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1568, עמ' 77.

8. בסעיף 14 לפקודה, במקום המלים „לפני 1 באפריל של שנת השומה” יבואו המלים „בשנת המס”, והמלים „לפני הזיכוי לפי סעיף 14 וסעיף 15ב” — יימחקו.
9. בסעיף 14 לפקודה, במקום סעיף קטן (2) יבוא סעיף קטן זה —
 (2) לענין סעיף זה —
 „פצעי מלחמה” — מחלה, החמרת מחלה או חבלה שאירעו ליחיד בתקופת שירותו עקב שירות צבאי, כמשמעותו בחוק הנכים (תגמולים ושילום), תש”ט—1949,² או עקב שירות מלחמתי כמשמעותו בחוק נכי המלחמה בנאצים, תשי”ד—1954;³
 „חאונת עבודה” — תאונה המזכה את היחיד בתשלום פיצויים על פי פקודת הפיצויים לעובדים, 1947,⁴ או בתשלום דמי פגיעה על פי חלק ב’ לחוק הביטוח הלאומי, תשי”ד—1953.⁵
10. בסעיף 15 לפקודה, במקום „45 לירות” יבוא „50 לירות”, במקום „60 לירות” יבוא „65 לירות” ובמקום „80 לירות” יבוא „85 לירות”.
11. בסעיף 15 לפקודה, בסופו, יוספו המלים „והזיכוי לגביו לענין סעיף 15ג יהיה בסכום של 85 לירות”.
12. לאחר סעיף 16 לפקודה יבוא סעיף זה :
 16א. יחיד ששילם סכומים כתרומה למגבית מיוחדת של קרן היסוד בע”מ שהוכרה על ידי שר האוצר, יזכה ממס בשיעור של 30% מהסכומים האמורים, במידה שלא זוכה ממס בעד אותה תרומה לפי סעיף 16, ובלבד שלא יינתן זיכוי בעד אותו חלק מהסכומים ששילם כאמור העולה על 10% מהכנסתו החייבת במס.”
13. סעיף 16 לפקודה יסומן כסעיף 16א (א) ואחריו יוסף סעיף קטן זה :
 (ב) שילמה חברה כאמור סכומים כתרומה למגבית מיוחדת של קרן היסוד בע”מ שהוכרה על ידי שר האוצר, רשאית היא לנכות את הסכומים האמורים מהכנסתה החייבת במס, במידה שלא נוכו לפי סעיף קטן (א), ובלבד שסכום הניכוי לפי סעיף קטן זה לא יעלה על 5% מהכנסתה החייבת במס, ובתנאי נוסף כי סכום הניכוי לפי סעיף קטן זה יחד עם סכום הניכוי לפי סעיף קטן (א) לא יעלה על מחצית הסכומים ששילמה למגבית מיוחדת כאמור.”
14. לאחר סעיף 16 לפקודה יוסף סעיף זה :
 16ג. שילמה חברה שסעיף 16א אינו חל עליה סכומים כתרומה למגבית מיוחדת של קרן היסוד בע”מ שהוכרה על ידי שר האוצר, רשאית היא לנכות את מחצית אותם הסכומים מהכנסתה החייבת במס, ובלבד שסכום הניכוי לא יעלה על 5% מאותה הכנסה.”
15. בסעיף 23 לפקודה, בסעיף קטן (2) (ג), יימחק המספר “15”.

הוספת
סעיף 16א

„זיכוי בעד
תרומות למגבית
מיוחדת של
קרן היסוד

תיקון סעיף 16ב

הוספת
סעיף 16ג

„ניכוי תרומות
למגבית מיוחדת
של קרן היסוד

תיקון סעיף 23

² ס”ח 25, תש”ט, עמ’ 278.
³ ס”ח 147, תשי”ד, עמ’ 76.
⁴ ע”ר 1947, תוס’ 1 מס’ 1604, עמ’ 193.
⁵ ס”ח 137, תשי”ד, עמ’ 6.

16. בסעיף 26 לפקודה —

(1) בסעיף קטן (1) (א), במקום המלים „לפני סוף שנת שומה כלשהי” יבואו המלים „לפני תום שנים עשר חודש שלאחר כל שנת מס (בסעיף זה — התקופה האמורה)”;

(2) בסעיף קטן (1) (ג), במקום המלים „שנת השומה היא” יבואו המלים „התקופה האמורה”.

17. בסעיף 29 לפקודה —

(1) במקום סעיף קטן (ג) יבוא סעיף קטן זה :

„(ג) יחיד שהיתה לו הכנסה לפי סעיף 5 (1) (ב) שממנה נוכה מס על פי הוראות סעיף 48, וכן יחיד שלפחות 90% מהכנסתו לפני הפטור לפי סעיף 8 א היתה הכנסה לפי סעיף 5 (1) (ח), המס המוטל עליו יופחת בשיעור של 10% מסכום המס שהוא חייב על אותה הכנסה לפני כל זיכוי, כאילו היתה זאת הכנסתו היחידה, ובלבד שההפחתה לפי סעיף קטן זה לא תעלה על 120 ל”י ; לענין סעיף קטן זה יראו קיבוץ כמשמעותו בסעיף 19א, וכן מושב שיתופי ואגודה שיתופית להתישבות חקלאית שלגביהם הורה הנציב כאמור בסעיף 19ב, כמספר יחידים השווה למספר יחידות המשק כמשמעותו בסעיף 19א שמהן מורכבים הקיבוץ, המושב השיתופי, או האגודה השיתופית.”

(2) בסעיף קטן (ד) יימחקו המלים „שלא דרך ניכוי לפי סעיף 48” ובסופו יווסף „ובלבד שמסכום ההפחתה לפי סעיף קטן זה ינוכה כל סכום שניתן לפי סעיף קטן (ג).”

18. בסעיף 32 לפקודה, לאחר התנאי המגביל יבוא תנאי מגביל זה :

„בתנאי שפקיד השומה יהיה רשאי לעכב עימות מס לפי סעיף זה כל עוד לא שילמה החברה מס על ההכנסה שממנה שולמה הדיווידנדה.”

19. בסעיף 40 לפקודה —

(1) במקום המלים „במשך שנת השומה, או במשך שנתיים לאחר תומה” יבואו המלים „תוך שלוש שנים לאחר תומה” ;

(2) התנאי המגביל יימחק.

20. במקום סעיף 42 לפקודה יבוא סעיף זה :

(1) 42. כל המשלם לאדם שאינו יושב בישראל, לו או לאחר בשבילו, כל הכנסה העשויה להיות חייבת במס לפי פקודה זו, שאינה הכנסה שממנה נוכה מס לפי סעיף 31 או סעיף 48, חייב לנכות מאותה הכנסה, בעת תשלומה, מס של 250 פרוטה לכל לירה — ואם מקבל התשלום היתה חברה, 250 פרוטה נוספות על חשבון מס רווחי חברות — או בשיעור אחר שיקבע להם פקיד השומה בהודעה בכתב, אך רשאי הוא להתיר את תשלום ההכנסה ללא ניכוי מס, אם הוכח להנחת דעתו כי המס שולם כבר או כי ישולם בדרך אחרת.

(2) הוראות סעיף קטן (1) לא יחולו על אדם המשלם הכנסה כאמור בסעיף קטן (1) ואחראי בעצמו לתשלום מס עליה לפי סעיף 35.

(3) ניכה אדם מס לפי סעיף קטן (1), חייב הוא לשלם לפקיד השומה, תוך שבעה ימים מיום שניכה, את סכום המס שניכה ולהגיש לו דין וחשבון שבו יציין את שמו ומענו של האדם אשר לו ובשבילו שולמה ההכנסה.

(4) סכום הניכוי יעומת — לצרכי גביה — כנגד המס שיוטל על האדם שקיבל את ההכנסה האמורה.

(5) אדם שחייב לפי הוראות סעיף זה לנכות מס ולא ניכה את הסכום, כולו או מקצתו, או לא מסר דין וחשבון, כאמור בסעיף קטן (3), או מסר כאמור אך לפקיד השומה יש טעמים סבירים להאמין כי הדין וחשבון אינו נכון, רשאי פקיד השומה לשום לפי מיטב שפיתתו את סכום המס שאותו אדם היה חייב לנכותו. דין שומה לפי סעיף קטן זה כדין שומה לפי סעיף 55; אין שומה זאת פוטרת אותו אדם מכל אחריות אחרת לפי הפקודה.

תיקון סעיף 43א

21. בסעיף 43א לפקודה —

(1) במקום סעיפים קטנים (4) ו־ (5) יבואו סעיפים קטנים אלה:

„(4) על אף האמור בסעיף קטן (1) רשאי שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, לפטור מהחובה להגיש דין וחשבון בני אדם שהכנסתם החייבת במס פחותה מסכום מסויים; פטור לפי סעיף קטן זה יינתן בצו, בין דרך כלל בין לסוגי בני אדם מסויימים.

(5) לא הגיש אדם דין וחשבון במועד שנקבע בסעיף קטן (1) או במועד אחר שנקבע במקרה של דחיה לפי סעיף קטן (3), רשאי פקיד השומה להטיל עליו בעד כל חודש של פיגור קנס של שלושה אחוז מסכום המס לשנת המס האחרונה שלגביה הוא נתחייב בתשלום מס לפי סעיף 55; לא היה אותו אדם חייב במס בשנת מס קודמת, רשאי פקיד השומה להטיל עליו בעד כל חודש של פיגור קנס של 50 לירות.

(6) אדם שהוטל עליו קנס לפי סעיף קטן (5) ולאחר מכן התברר כי סכום הקנס ששולם עולה על 25% מסכום המס שהוא חייב לאותה שנת מס, יוחזר לו העודף.

(7) תשלום קנס לפי סעיף זה לא יגרע מאחריותו הפלילית של אדם לפי פקודה זו.

(2) סעיף קטן (6) יסומן סעיף קטן (8).

תיקון סעיף 45

22. בסעיף 45 לפקודה, בסעיף קטן (2), לאחר „ולבדוק“ יבואו המלים „מלאי עיסוק, קופה, מכונות“.

תיקון סעיף 45א

23. בסעיף 45א (1) לפקודה, במקום המלים „אם אותו אדם התנהג לפי דעתו“ יבואו המלים „אם אותו האדם אינו ראוי, לדעתו של הנציב, לשמש נציג או אם אותו אדם התנהג“.

24. לאחר סעיף 45א לפקודה יוסף סעיף זה:

הוספת
סעיף 45ב

45ב. אדם המסייע לאחר, תמורת תשלום, לערוך דין וחשבון, הודעה, טופס או מסמך אחר לצורך פקודה זו, חייב להצהיר על גבי הדין וחשבון, ההודעה, הטופס או המסמך האחר, כי הוא סייע בעריכתו.

„עריכת דין
וחשבון על
ידי אחר

25. בסעיף 47 (1) לפקודה —

(1) במקום „פקיד השומה רשאי“ יבואו המלים „על אף האמור בכל דין אחר, רשאי פקיד השומה“;

(2) בתנאי המגביל, במקום המלים „לפי חיוב כלשהו שבחוק“ יבואו המלים „לפי פקודת הסטטיסטיקה, 1947⁶, לפי חוק בנק הדואר, תשי״א—1951⁷, או לפי חוק בנק ישראל, תשי״ד—1954⁸“.

26. בסעיף 48 לפקודה —

(1) בסעיף קטן (1), לאחר המלים „לפי סעיף 5 (1) (ב) או 5 (1) (ה)“ יבואו המלים „או כל הכנסה אחרת ששר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, יקבע בצו“;

(2) בסעיף קטן (4), לאחר המלים „דין שומה לפי סעיף קטן זה כדין שומה לפי סעיף 55“, יבואו המלים „חולק אותו אדם על נכונות השומה, רשאי הוא למסור תוך שבועיים לפקיד השומה הודעת השגה בכתב; הוראות סעיפים 59 ו-60 יחולו כאילו הוגשה ההשגה לפי הסעיפים האמורים, וסכום המס שנקבע לפי השומה, בצו לפי סעיף 59 או בערעור לפי סעיף 60, ישולם תוך שבעה ימים מיום מסירת הודעת השומה, או מיום מתן הצו או פסק הדין, הכל לפי הענין, או במועד אחר כפי שנקבע בתקנות“.

27. לאחר סעיף 48 לפקודה יוסף סעיף זה :

„הסכמים
לתשלום
הכנסה נטו“

48א. עשה אדם הסכם, שלפיו עליו לשלם לאחר הכנסה חייבת במס לפי סעיף 5 (1) (ב) שלא תפחת מסכום מסויים לאחר ניכוי מס לפי סעיף 48, חייבים גם המשלם גם המקבל למסור על כך הודעה לנציב, תוך שלושים יום מיום עשיית ההסכם, ואם נעשה לפני 1 באפריל 1955 — לא יאוחר מ-31 במאי 1955, ולפרט באותה הודעה את פרטי ההסכם, וכל פרט אחר הנוגע לו וידרשנו הנציב, ואם נעשה ההסכם בכתב יצורף העתקו להודעה.“

28. לאחר סעיף 52 לפקודה יוסף סעיף זה :

„שומות על
הברות מסויימות“

52א. חברה שהיא בשליטתם של לא יותר מחמישה בני אדם, כמשמעותה בסעיף 26 (5), וכן חברה שכל רכושה ועסקיה הם החזקת בנינים, הכנסתה תיחשב, לפי בקשתה, כהכנסתם של חברי החברה, וחלוקתה של אותה הכנסה, לענין השומה, בין חברי החברה, כולם או מקצתם, תיעשה כפי שיורה הנציב; הרואה את עצמו מקופח על ידי הוראת הנציב רשאי לערער עליה לפני בית המשפט כאמור בסעיף 60.“

29. בסעיף 54 לפקודה, לאחר סעיף קטן (2), יוסף סעיף קטן זה :

„(3) הודעה שנשלחה לפי האמור בסעיף קטן (1) והמוען סירב לקבלה, יראוה כאילו נמסרה כדין.“

⁶ ע״ר 1947, תוס׳ 1 מס׳ 1604, עמ׳ 144.
⁷ ס״ח 79, תשי״א, עמ׳ 219.
⁸ ס״ח 164, תשי״ד, עמ׳ 192.

„תשלומים רבע
שנתיים על
חשבון המס

62. (1) כל אדם חייב לשלם ב־10 ביוני, ב־10 בספטמבר, ב־10 בדצמבר וב־10 במרס של כל שנת מס, על חשבון המס לאותה שנת מס, תשלום רבע שנתי של 25% מסכום המס לשנה הקובעת.

(2) בסעיף זה —

(א) „השנה הקובעת” — שנת המס האחרונה, שלגביה נישומה הכנסת הנישום, בין אם הוגשה השגה ובין אם לאו ;

(ב) סכום המס לשנה הקובעת אינו כולל סכום המס שיש לנכותו במקור לפי סעיף 31, 42 או 48.

(3) שר האוצר רשאי, בצו, להגדיל את שיעור התשלומים הרבע שנתיים לפי סעיף זה, ולשנות את תאריכי פרעונם ; כן רשאי הוא לקבוע שיעורי תשלומים רבע שנתיים שונים לגבי שנים קובעות שונות, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת — לגבי סוגים שונים של נישומים.

(4) היה סכום המס לשנה הקובעת שנוי במחלוקת, אך עולה על סכום המס שנקבע לאהרונה קביעה סופית, יחושב התשלום הרבע שנתי לפי סכום המס לשנה הקובעת שאיננו שנוי במחלוקת או לפי סכום המס שנקבע כאמור, הכל לפי הסכום הגדול יותר.

„קביעה סופית”, בסעיף קטן זה — קביעה שאיננה ניתנת להשגה או לערעור.

(5) פקיד השומה רשאי לפטור אדם מתשלום רבע שנתי לפי סעיף זה, כולו או מקצתו, אם הוכח להנחת דעתו כי ההכנסה בשנת המס שבה משתלם התשלום ושלגביה עשוי אותו אדם להיות חייב במס, תפחת לעומת ההכנסה שהיתה לו בשנה הקובעת.

(6) אדם שהיתה לו הכנסה הייבת במס שאין לנכות ממנה מס במקור לפי סעיפים 31 ו־48 בשנת מס פלונית ולא נתחייב בתשלום מס בעבר, ישלם את התשלומים הרבע שנתיים לפי סעיף קטן (1) בשיעור של 25% מסכום המס המשוער שהוא עשוי, לפי אומדנו, להיות חייב בו לשנת המס על אותה הכנסה, ויגיש לפקיד השומה בזמן פרעונו של כל תשלום הצהרה על המס המשוער האמור ; לא מסר הצהרה כאמור, או מסר הצהרה כזו ויש לפקיד השומה טעמים סבירים להאמין כי ההצהרה אינה נכונה, רשאי פקיד השומה לקבוע לפי מיטב שפיטתו את סכום התשלום הרבע שנתי שאותו אדם חייב לשלם ; דין קביעה כאמור לענין השגה וערעור, כדין שומה לפי סעיף 55.

תיקון סעיף 63

31. בסעיף 63 לפקודה, בסעיף קטן (6), במקום המלים „שינה בית המשפט העליון בערעור לפי סעיף 60 (7)” יבואו המלים „שינה בית המשפט המחוזי בערעור לפי סעיף 60 (6), או בית המשפט העליון בערעור לפי סעיף 60 (7)“.

32. במקום סעיף 66 לפקודה יבוא סעיף זה :

החלפת
סעיף 66

66. (1) היתה לפקיד השומה סיבה לחשוש, כי המס על הכנסה פלונית במקרים מיוחדים לא ייגבה משום שיש בדעתו של אדם פלוני לצאת מישראל, או מחמת סיבה אחרת, רשאי הוא —

(א) אם כבר נישום אותו אדם לענין אותה הכנסה — לדרוש בהו-
דעה בכתב, שהאדם יתן מיד בטוחות, כדי הנחת דעתו של פקיד
השומה, לתשלום המס שנישום ;

(ב) אם עדיין לא נישום האדם כאמור — לשום אותו לפי סכום
ההכנסה שעליה נמסר דין וחשבון, ואם לא מסר אותו אדם דין
וחשבון, או שמסר ואינו מניח את דעתו של פקיד השומה — לפי
סכום סביר בעיני פקיד השומה ;

(ג) אם עדיין לא היה האדם חייב למסור דין וחשבון על אותה
הכנסה — לדרוש ממנו מיד בהודעה בכתב לערוך דין וחשבון,
ולאחר מכן יהא פקיד השומה רשאי לפעול לפי האמור בפסקה (ב).

(2) פקיד השומה ימסור הודעה על שומה שנערכה לפי סעיף קטן
(1) (ב) וכל מס שנישום לפי אותה שומה ישולם מיד עם מסירת ההודעה.

(3) לא שילם הנישום את המס או לא נתן את הבטוחות לפי סעיף
קטן (1) (א), רשאי בית המשפט המוסמך, על פי בקשת פקיד השומה, לתת
צו, אף שלא בפני הנישום —

(א) על עיכוב יציאתו מהארץ ;

(ב) על עיקול רכושו.

(4) נישום, ששילם את המס או נתן בטוחות לפי סעיף זה זכאי להגיש
השגה וערעור לפי הסעיפים 59 ו-60 והסכום ששילם יתואם לפי התוצאות.

תיקון סעיף 76 33. בסעיף 76 לפקודה, לאחר פסקה (ב), יווספו פסקאות אלו :

„(ג) סירב לקבל הודעה שנשלחה אליו לפי הפקודה ;

(ד) לא הגיש במועדו את הדין וחשבון לפי סעיף 43 א ;

(ה) השמיד או הסתיר מסמכים שיש להם ערך לגבי השומה.“

תיקון סעיף 77 34. בסעיף 77 לפקודה —

(1) בסעיף קטן (2), במקום המלים „שבגינה או בהמשכה בוצעה העבירה“
יבואו המלים „שבה נעברה העבירה“.

(2) סעיף קטן (3) — יימחק.

תיקון סעיף 78 35. בסעיף 78 לפקודה, במקום סעיף קטן (2), יבוא סעיף קטן זה :

„(2) אדם שחלות עליו הוראות סעיף 48 ולא ניכה מס כאמור באותו סעיף, וכן
אדם המקבל הכנסה לפי סעיף 5 (1) (ב) או (ה) והסכים לאי-ניכוי מס מאותה
הכנסה לפי סעיף 48, דינו — מאסר ששה חדשים או קנס אלף לירות ופני שנים
מסך כל הסכומים שלא נוכו, או שני הענשים כאחד.“

תיקון סעיף 79 36. בסעיף 79 לפקודה יימחק סעיף קטן (2).

37. לאחר סעיף 79 לפקודה יווספו סעיפים אלה :

„כופר כסף 79א. עבר אדם עבירה לפי הסעיפים 75 עד 79, רשאי הנציב, בהסכמתו

של אותו אדם, לקחת מידו כופר כסף, שלא יעלה על הקנס הגבוה ביותר
שמותר להטיל על אותה עבירה, ואם עשה כן — יופסק כל הליך משפטי
נגדו על אותה עבירה, ואם היה עצור עליה — ישוחרר.

חובת ההוכחה 79ב. (1) אדם שהואשם בעבירה לפי סעיף 76 (ד), עליו הראיה שאין הוא חייב במסירת דין וחשבון.

(2) אדם שהואשם בעבירה לפי סעיף 77 (1) (א), יראו כאילו הוכחה אשמתו בעבירה לכאורה, אם הוכח אחד מאלה :

- (א) הוצאות הבית או הוצאות פרטיות אחרות שהוצאו בשנת המס עלו על ההכנסה שעליה הגיש דין וחשבון לפקיד השומה ;
- (ב) הוננו, או הונם של אשתו או ילדיו שלמטה מגיל 20, גדל בסכום העולה על סכום ההכנסה שעליה הוגש דין וחשבון לפקיד השומה.

אחריות המסייע 79ג. אדם שסייע לאחר לערוך דין וחשבון, הודעה או מסמך אחר לצורך פקודה זו, כשהוא יודע שאותו דין וחשבון, הודעה או מסמך כולל ידיעה לא נכונה, או אדם שהתייצב כנציגו של נישום ומסר ידיעה לצורך פקודה זו ביודעין שהידיעה אינה נכונה, יראוהו, לענין הסעיפים 75, 76, 77 ו-79, כאילו עשה את הדברים האמורים.

הוספת סעיפים
81 ו-81א

38. לאחר סעיף 81 לפקודה יוספו סעיפים אלה :

81א. (1) בחישוב סכום הכנסה חייבת במס לענין פקודה זו יוגדל או יופחת כל סכום עד ללירה השלמה הקרובה ביותר.

„הוראות
בדבר חישוב
סכומים

(2) בחישוב סכום מס שנקבע לנישום לפי פקודה זו יוגדל או יופחת כל סכום עד למחצית הלירה הקרובה ביותר.

81ב. שנת מס מסויימת תצויין במספר שנת הלוח שבה מתחילה שנת המס.

ציון שנת מס

הוראות מעבר

39. (א) הכנסתו של יחיד, תושב ישראל, שעליה הוא חייב במס לשנת המס 1954, יראו כהכנסה הכוללת תוספת יוקר, וצו לפי סעיף 8א לפקודה יחול עליה אף אם לא היתה הכנסה חייבת במס לפי סעיף 5 (1) (ב) לפקודה ; אולם אם הכנסתו הכוללת של אותו יחיד עלתה על 2400 לירות, יופחת סכום הפטור לפי סעיף 8א לפקודה ב-500 פרוטה לכל לירה העודפת על 2400 לירות, ובלבד שלא יפחת מ-75 אחוזים מסכום הפטור או מהסכום שהיה פטור אילולא הוראות סעיף קטן זה, הכל לפי הסכום הפטור הגדול יותר.

(ב) הכנסתו של יחיד, תושב ישראל, שעליה הוא חייב במס לשנת המס 1955, יראו כהכנסה הכוללת תוספת יוקר, וצו לפי סעיף 8א לפקודה יחול עליה אף אם לא היתה הכנסה חייבת במס לפי סעיף 5 (1) (ב) לפקודה.

הפחתה מיוחדת

40. (א) יחיד, תושב ישראל, הזכאי לזיכוי לפי סעיף 15 או 15ג לפקודה, יופחת לו סכום המס שהוא חייב לשלם על פי סעיף 29 לפקודה לפני הקטנתו עקב הוראות סעיף 29 (ה) ; ההפחתה תהיה מכל לירה של סכום המס בסכום שהוא צירוף של שנים אלה :

(1) 100 פרוטות ;

(2) מספר פרוטות שהוא כמספר הלירות היוצא מחלוקת סכום הכנסתו החייבת במס העודף על 2400 לירות — לעשרים,

ובלבד שסכום ההפחתה לא יעלה על 25% מסכום המס שהוא חייב לשלמו או על 350 לירות, הכל לפי הסכום הקטן יותר.

(ב) יחיד, תושב ישראל, שסעיף קטן (א) אינו חל עליו, יופחת לו סכום המס שהוא חייב לשלמו במחצית הסכום האמור בסעיף קטן (א).

(ג) בסעיף זה —

(1) הכנסה חייבת במס — לרבות הסכום הפטור לפי סעיף 8א לפקודה, אך למעט הכנסה שעליה חל שיעור מס לפי הסעיפים 5א (9), 5א (11), 29א ו-29ב לפקודה;

(2) סכום המס — למעט סכום מס שנקבע לפי הסעיפים 5א (9), 5א (11), 29א ו-29ב לפקודה.

(ד) לענין סעיף זה יראו קיבוץ כמשמעותו בסעיף 19א לפקודה, וכן מושב שיתופי ואגודה שיתופית להתישבות חקלאית שלגביהם הורה הנציב כאמור בסעיף 19ב לפקודה, כמספר יחידים השווה למספר יחידות המשק כמשמעותו בסעיף 19א האמור, שמהן מורכבים הקיבוץ, המושב השיתופי, או האגודה השיתופית.

41. (א) הוראות הסעיפים 2, 4, 5, 6, 8, 12, 13, 14, 16, 19 ו-21, יחולו על שנת המס 1954 ואילך.

תחולה

(ב) הוראות הסעיפים 10, 11, 17, 28 ו-40 יחולו על שנת המס 1955 ואילך.

ל ו י א ש כ ו ל
שר האוצר

מ ש ה ש ר ת
ראש הממשלה

י צ ח ק ב ן - צ ב י
נשיא המדינה